Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 698 van 8 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LEJEUNE**
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 10 april 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 10 maart 2026 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: 'RvV-wet').

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2026.

Gelet op de pleitnota van 26 juni 2026 ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij is afkomstig uit Oekraïne en deed op 5 maart 2026 een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

De verzoekende partij legde haar Oekraïens biometrisch paspoort (N° FP(…) – geldig van 15/06/2018 tot 15/06/2028) voor.

Op 10 maart 2026 heeft de verwerende partij de aanvraag om machtiging tot verblijf verworpen.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

"naam : L.
voornaam : I.
geboortedatum : (…)1990
geboorteplaats: Oblast de Khmelnytsky
nationaliteit : Oekraïne

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 05/03/2026 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- *Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° FP(…) – geldig van 15/06/2018 tot 15/06/2028)*

In het kader van deze aanvraag verklaarde u in Polen verbleven te hebben van 23/08/2021 tot maart 2022. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u elementen voorlegt die een terugkeer naar Oekraïne voor 24/02/2022 aannemelijk kunnen maken, kan niet worden vastgesteld dat u op 24/02/2022 in Oekraïne verbleef.

In het kader van deze aanvraag hebt u verklaard dat u geen in België verblijvende gezinsleden hebt. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Tevens verklaarde u op geen enkel ogenblik tijdens de procedure medische problemen te ervaren. Deze beslissing houdt bijgevolg ook geen schending in van artikel 3 EVRM.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat, gezien u het niet aannemelijk kan maken dat u op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij verder een kennelijke beoordelingsfout.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"i. Eerste onderdeel – Kennelijke beoordelingsfout

Dat de verzoekster de Oekraïense nationaliteit heeft.

Dat zij zich in België heeft gevestigd om zich te beschermen tegen de aanhoudende oorlog in Oekraïne.

Dat de verzoekster op 5 april 2026 (SP(…)) tijdelijke bescherming heeft aangevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Dat haar op 10 maart laatstleden een beslissing tot weigering van toekenning van de tijdelijke bescherming werd betekend.

Dat de verwerende partij haar weigering baseert op het feit dat de verzoekster niet zou vallen onder het toepassingsgebied zoals bepaald in artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022.

Dat dit artikel bepaalt dat Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022, zijnde de dag van de Russische invasie in Oekraïne, in Oekraïne verbleven, kunnen genieten van tijdelijke bescherming.

Dat de verwerende partij van oordeel is dat de verzoekster niet in staat is haar aanwezigheid op het Oekraïense grondgebied op die datum te bewijzen en bijgevolg niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om hiervan te genieten.

Dat de verwerende partij evenwel een kennelijke beoordelingsfout begaat om de volgende redenen ;

Dat de autoriteiten de Oekraïense nationaliteit van de verzoekster niet betwisten.

Dat zij bovendien ter staving van dit beroep een kopie van haar Oekraïens paspoort voorlegt.

Dat de verzoekster geboren is te STAROKOSTIANTYNIV, stad waar zij vrijwel haar volledige leven heeft gewoond.

Dat de verzoekster niet betwist dat zij enkele maanden in Polen heeft verbleven.

Dat zij evenwel slechts gedurende een korte periode in Polen heeft verbleven in het kader van haar werk.

Dat zij in die periode werkte als arbeidster in een Poolse fabriek.

Dat zij op 3 maart 2022 is teruggekeerd naar Oekraïne.

Dat Rusland op 24 februari 2022 Oekraïne is binnengevallen, zijnde slechts enkele dagen vóór de terugkeer van de verzoekster naar haar land.

Dat de verzoekster vóór 24 februari 2022 wettig in Oekraïne verbleef, niettegenstaande haar aanwezigheid in Polen op het ogenblik van het uitbreken van de Russische invasie van Oekraïne in 2022.

Dat de verzoekster van eind augustus 2021 tot begin maart 2022 in Polen verbleef in het kader van haar werk.

Dat de verzoekster zich legaal naar Polen heeft begeven om er als arbeidster in een fabriek te werken.

Dat overweging nr. 14 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 overigens bepaalt dat « De lidstaten kunnen ook andere categorieën van ontheemden dan die waarop dit besluit van toepassing is, tijdelijke bescherming bieden indien die personen om dezelfde redenen ontheemd zijn geraakt uit hetzelfde land of dezelfde regio van oorsprong als bedoeld in dit besluit. In dat geval moeten de lidstaten de Raad en de Commissie daar onmiddellijk van in kennis stellen. In dat verband moeten de lidstaten worden aangemoedigd te overwegen de tijdelijke bescherming uit te breiden tot personen die Oekraïne kort voor 24 februari 2022 zijn ontvlucht omdat de spanningen toenamen of die zich net vóór die datum op het grondgebied van de Unie bevonden (bijvoorbeeld voor vakantie of werk) en die als gevolg van het gewapende conflict niet naar Oekraïne kunnen terugkeren»

Dat de bestreden beslissing daarom indruist tegen de filosofie zelf van het uitvoeringsbesluit, dat de toekenning van tijdelijke bescherming aan Oekraïners aanmoedigt die zich om beroepsredenen op het grondgebied van de Unie bevonden net vóór de datum van de invasie van Oekraïne.

Dat artikel 2 van het besluit diende te worden geïnterpreteerd in het licht van overweging 14, die specifiek het geval zoals in casu beoogt.

Dat de verwerende partij haar beslissing motiveert door zich te beperken tot de overweging dat « Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14 blijkt duidelijk dat, gezien u het niet aannemelijk kan maken dat u op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382»

Dat evenwel de interpretatie van overweging nr. 14 door de verwerende partij niet de wil weerspiegelt om de tijdelijke bescherming in het onderhavige geval uit te breiden.

Dat de verwerende partij derhalve niet verantwoordt waarom zij afwijkt van de filosofie van overweging 14.

Dat de verwerende partij aldus haar motiveringsplicht heeft geschonden in strijd met de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de verzoekster geenszins de intentie had zich op lange termijn in Polen te vestigen.

Dat zij gedurende die periode haar woning in Oekraïne heeft behouden.

Dat zij op 24 februari 2022 nog steeds in Oekraïne gedomicilieerd was.

Dat zij bovendien, amper een week na het begin van het conflict, is teruggekeerd naar Oekraïne.

Dat alle naasten van de verzoekster zich in Oekraïne bevinden.

Dat bovendien STAROKOSTIANTYNIV één van de eerste Oekraïense steden was die werd getroffen.

Dat een raket is neergekomen op het vliegveld van de stad.
Dat sinds het begin van het conflict STAROKOSTIANTYNIV bijzonder zwaar wordt getroffen door de oorlog, waarbij dagelijks bommen op de stad vallen.

Dat de stad, gelegen in het westen van Oekraïne, een strategisch punt vormt wegens haar belangrijke militaire luchtmachtbasis.

Dat zij regelmatig het doelwit is van drones en raketten.

Dat het risico voor de inwoners van STAROKOSTIANTYNIV reëel en actueel is.

Dat een intern vluchtalternatief bovendien niet mogelijk is wegens de algemene instabiliteit die in het hele land heerst.

Dat een dergelijk alternatief noch veilig, noch redelijk, noch duurzaam is.

ii. Tweede onderdeel – Schending van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Dat uit de lezing van de motivering van de beslissing blijkt dat de verzoekster door de verwerende partij niet werd ondervraagd over de redenen van haar verblijf in Oekraïne.

Dat deze omissie een schending uitmaakt van de beginselen van behoorlijk bestuur alsook van de zorgvuldigheids- en voorzorgsplichten.

Dat de verwerende partij derhalve een kennelijke beoordelingsfout heeft begaan.

Dat de verwerende partij, door haar beslissing te motiveren door zich louter te beroepen op de onmogelijkheid voor de verzoekster om haar aanwezigheid in Oekraïne op datum van 24 februari 2022 aan te tonen, zonder zich te bevragen over de redenen van haar afwezigheid, haar motiveringsplicht zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft geschonden.

Dat het middel gegrond is."
De verzoekende partij heeft bovendien een pleitnota neergelegd, waarin zij het volgende betoogt:

"Overwegende dat verzoekster één enkel middel aanvoert, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de kennelijke beoordelingsfout, de zorgvuldigheids-, voorzichtigheids- en behoorlijk bestuursplicht, alsook van artikel 2 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022.

Dat verzoekster, die de Oekraïense nationaliteit bezit, ter herinnering de weigering van tijdelijke bescherming betwist die haar werd tegengeworpen op grond van het feit dat zij haar aanwezigheid in Oekraïne op 24 februari 2022 niet kon bewijzen.

Dat zij aanvoert dat zij haar gewone verblijfplaats in Oekraïne had en zich tijdelijk in Polen bevond om professionele redenen op het ogenblik dat de Russische invasie begon.

Dat zij een kennelijke beoordelingsfout inroept, aangezien de autoriteiten volgens haar Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 op een te restrictieve wijze hebben toegepast, terwijl overweging 14 van dit besluit juist

aanmoedigt om bescherming te bieden aan Oekraïners die zich op het grondgebied van de Europese Unie bevonden om professionele redenen op het ogenblik dat het conflict uitbrak.

Dat zij de verwerende partij eveneens verwijt de omstandigheden van haar verblijf in Polen niet te hebben onderzocht noch haar beslissing voldoende te hebben gemotiveerd, hetgeen een schending vormt van de zorgvuldigheidsplicht, de regels inzake de formele motivering van bestuurshandelingen en de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat bovendien haar stad van herkomst, STAROKOSTIANTYNIV, rechtstreeks door de oorlog wordt getroffen en dat een terugkeer naar Oekraïne of een intern vluchtalternatief geen veilige en duurzame oplossing vormt.

Dat verzoekster bijgevolg onder het toepassingsgebied van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 zou moeten vallen.

Overwegende dat verzoekster recent nieuwe stukken uit haar land van herkomst heeft ontvangen die haar verklaringen objectiveren en het onderhavige beroep ondersteunen.

Dat deze door verzoekster neergelegde documenten van bijzonder belang zijn aangezien zij aantonen dat verzoekster zich op de dag van de Russische invasie in Oekraïne daadwerkelijk om professionele redenen in Polen bevond.

Dat zij de volgende nieuwe documenten ter ondersteuning van haar beroep neerlegt;

- *Haar arbeidsovereenkomst waaruit haar tewerkstelling in Polen blijkt ;*

- *Haar huurovereenkomst in Oekraïne.*

Dat de verwerende partij de Oekraïense nationaliteit van verzoekster niet betwist.

Dat zij evenmin het verblijf van slechts enkele maanden van verzoekster in Polen om professionele redenen betwist.

Dat verzoekster bovendien op 3 maart 2022 naar haar woning in Oekraïne is teruggekeerd.

Dat zij derhalve vóór de invasie van Oekraïne geenszins de intentie had zich op lange termijn in Polen te vestigen om aan het conflict met Rusland te ontsnappen.

Dat de verwerende partij geen enkel bijkomend juridisch argument aanvoert en zich beperkt tot de stelling dat verzoekster niet onder het toepassingsgebied van artikel 2 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 zou vallen.

Dat zij geen enkele analyse maakt van overweging 14 van dit uitvoeringsbesluit, waarop verzoekster zich beroept.

Dat overweging nr. 14 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 bovendien bepaalt:

"Les États membres peuvent également faire bénéficier de la protection temporaire d'autres catégories de personnes déplacées outre celles auxquelles la présente décision s'applique, lorsqu'elles sont déplacées pour les mêmes raisons et à partir du même pays ou de la même région d'origine que celles et ceux visés dans la présente décision. Dans ce cas, les États membres devraient en informer immédiatement le Conseil et la Commission. Dans ce contexte, les États membres devraient être encouragés à envisager d'étendre la protection temporaire aux personnes qui ont fui l'Ukraine peu avant le 24 février 2022, alors que les tensions augmentaient, ou qui se sont retrouvées sur le territoire de l'Union (par exemple, en vacances ou pour des raisons professionnelles) juste avant cette date et qui, en raison du conflit armé, ne peuvent pas retourner en Ukraine ."

Dat de bestreden beslissing bijgevolg indruist tegen de filosofie van het uitvoeringsbesluit zelf, dat de toekenning van tijdelijke bescherming aanmoedigt voor Oekraïners die zich vlak vóór de invasie om professionele redenen op het grondgebied van de Unie bevonden.

Dat artikel 2 van het besluit diende te worden geïnterpreteerd in het licht van overweging 14, die specifiek betrekking heeft op de hypothese van de voorliggende zaak.

Dat de verwerende partij haar beslissing motiveert door zich ertoe te beperken te stellen dat: "Au regard de l'article 2, paragraphe 1, point a), de la décision d'exécution (UE) 2022/382 et de ses considérants, et plus particulièrement du considérant 14, il apparaît clairement que, puisque vous ne pouvez démontrer votre présence en Ukraine lors de l'invasion russe du 24 février 2022, vous ne relevez pas des catégories de personnes visées par ladite décision. En conséquence, vous n'êtes pas éligible à un titre de séjour au titre de la protection temporaire telle que définie par la décision d'exécution (UE) 2022/082."

Dat de interpretatie die de verwerende partij aan overweging nr. 14 geeft evenwel niet overeenstemt met de bedoeling om de tijdelijke bescherming uit te breiden in een geval als het onderhavige.

Dat de verwerende partij bijgevolg niet verantwoordt waarom zij afwijkt van de filosofie van overweging 14.

Dat de verwerende partij derhalve haar motiveringsplicht heeft geschonden in strijd met de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist, voert zij eigenlijk de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De raadsvrouw van de verzoekende partij heeft op 26 juni 2026 een pleitnota met stukkenbundel overgemaakt, waarbij zij ook twee nieuwe stukken heeft overgemaakt, namelijk een Oekraïens huurcontract en een Poolse arbeidsovereenkomst. Dienaangaande merkt de Raad op dat hij slechts een wettigheidstoetsing doorvoert waarbij hij zich dient te plaatsen op het moment van de beoordeling door het bestuur. De Raad gaat enkel na of het bestuur op grond van de stukken die zij had tot een redelijke besluitvorming is gekomen. Zodoende komt het niet aan de Raad toe om deze nieuwe stukken te gaan beoordelen. Mocht de Raad dit doen dan zou hij zijn bevoegdheid te buiten gaan. Het staat de verzoekende partij vrij om deze stukken in het kader van een nieuwe aanvraag aan de verwerende partij ter beoordeling voor te leggen.

De bestreden beslissing verwijst naar de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1 van de Vreemdelingenwet en naar artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

Artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 luidt als volgt:

"Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:
a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
(...)".

Artikel 57/29 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat in geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar de lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van de Richtlijn 2001/55/EG, de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming genieten. Deze tijdelijke bescherming wordt in beginsel verleend voor een periode van één jaar vanaf de datum van de inwerkingstelling van de tijdelijke bescherming en deze termijn wordt automatisch verlengd met zes maanden voor een tweede periode van één jaar. De totale periode van twee jaar kan worden verlengd voor een nieuwe periode van maximaal één jaar door een nieuw besluit van de Raad van de Europese Unie.

Artikel 57/30, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt :

"§ 1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.
De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.
Bij de aanvraag om een machtiging tot verblijf wordt aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn, duidelijk worden uiteengezet.
De inschrijving in het vreemdelingenregister van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en die gemachtigd is tot een verblijf, en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.
De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, § 1, of artikel 57/36, § 2.
De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel."

Het is niet betwist dat de verzoekende partij een Oekraïens staatsburger is, die in het bezit is van een Oekraïens paspoort. De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vast dat de verzoekende partij heeft verklaard dat zij zich in Polen bevond op het moment van de Russische invasie op 24 februari 2022. De verzoekende partij betwist dit ook niet.

De verzoekende partij valt aldus niet onder de toepassingsgebied van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

De verzoekende partij stelt wel dat zij zich slechts voor enkele maanden in Polen bevond voor werk, en dat zij kort na de Russische invasie is teruggekeerd naar Oekraïne. De verzoekende partij is van oordeel dat het onderzoek van de verwerende partij onzorgvuldig is, nu zij niet is nagegaan waarom zij zich in Polen bevond op 24 februari 2022, noch of zij op grond van overweging nr. 14 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 dat bepaalt dat *"De lidstaten kunnen ook andere categorieën van ontheemden dan die waarop dit besluit van toepassing is, tijdelijke bescherming bieden indien die personen om dezelfde redenen ontheemd zijn geraakt uit hetzelfde land of dezelfde regio van oorsprong als bedoeld in dit besluit. In dat geval moeten de lidstaten de Raad en de Commissie daar onmiddellijk van in kennis stellen. In dat verband moeten de lidstaten worden aangemoedigd te overwegen de tijdelijke bescherming uit te breiden tot personen die Oekraïne kort voor 24 februari 2022 zijn ontvlucht omdat de spanningen toenamen of die zich net vóór die datum op het grondgebied van de Unie bevonden (bijvoorbeeld voor vakantie of werk) en die als*

gevolg van het gewapende conflict niet naar Oekraïne kunnen terugkeren", toch in aanmerking kwam voor een machtiging tot verblijf.

De Raad merkt op dat de verwerende partij geen onderzoek diende te voeren in die zin, aangezien artikel 2, lid 1a) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 dit niet vereist. Immers wijst deze bepaling, samen gelezen met de aanhef, dat het moet gaan om Oekraïense onderdanen die sinds 24 februari 2022 'ontheemd zijn geraakt' en voor die datum 'in Oekraïne verbleven'.

Het is voor de verwerende partij dan ook voldoende om feitelijk vast te stellen dat de verzoekende partij Oekraïne heeft verlaten of zich buiten Oekraïne bevond voor 24 februari 2022, ook als het om werkdoeleinden gaat, en dat blijkt tevens uit de operationele richtsnoeren van de Europese Commissie voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 (2022/C 126 I/01) waarin het volgende kan worden gelezen:

"De volgende categorieën ontheemden hebben in beginsel geen recht op tijdelijke bescherming als bedoeld in Richtlijn 2001/55/EG of passende bescherming uit hoofde van het nationale recht:
(1) Oekraïense onderdanen die in Oekraïne verbleven en die vóór 24 februari 2022 uit Oekraïne ontheemd zijn geraakt of die zich vóór die datum buiten Oekraïne bevonden, bijvoorbeeld vanwege werk, studie, vakantie, familiebezoek, medisch onderzoek of een andere reden;(...)*".*

De verzoekende partij is er verder van overtuigd dat zij onder de categorie van de in overweging 14 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 geviseerde personen valt waardoor zij alsnog in aanmerking zou komen voor tijdelijke bescherming en dat de verwerende partij ten onrechte het tegenovergestelde beweert zonder te motiveren waarom zij er niet onder valt.

Overeenkomstig artikel 14 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 *"moeten de lidstaten worden aangemoedigd te overwegen de tijdelijke bescherming uit te breiden tot personen die Oekraïne kort voor 24 februari 2022 zijn ontvlucht omdat de spanningen toenamen of die zich net vóór die datum op het grondgebied van de Unie bevonden (bijvoorbeeld voor vakantie of werk) en die als gevolg van het gewapende conflict niet naar Oekraïne kunnen terugkeren."*

De operationele richtsnoeren van de Europese Commissie voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 (2022/C 126 I/01), bepalen hieromtrent:

"In overeenstemming met overweging 14 van het besluit van de Raad moedigt de Commissie de lidstaten sterk aan te overwegen de tijdelijke bescherming uit te breiden, met name tot personen die Oekraïne kort voor 24 februari 2022 zijn ontvlucht (de in de punten 1 en 2 hierboven genoemde personen) omdat de spanningen toenamen of die zich net vóór die datum op het grondgebied van de Unie of een ander derde land bevonden (bijvoorbeeld vanwege vakantie, werk of familie) en die als gevolg van het gewapende conflict niet naar Oekraïne kunnen terugkeren.
Deze personen zullen in de huidige situatie hoe dan ook niet naar Oekraïne kunnen terugkeren als hun land van oorsprong of toevlucht. Het alternatief bestaat erin deze personen onmiddellijke toegang tot asielprocedures te geven en hun zaak prioritair te behandelen, aangezien zij onmiddellijke bescherming nodig hebben op dezelfde wijze als Oekraïners die op 24 februari zijn gevlucht.
Ook de lidstaten zouden baat hebben bij het verlenen van tijdelijke bescherming vanwege de eenvoud van de procedure, hetgeen ook het risico van overbelasting van het asielstelsel verder beperkt."

Nu de verzoekende partij niet valt onder de toepassingsgebied van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, zou zij een aanvraag tot internationale bescherming moeten indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken waarbij haar vrees voor vervolging kan worden onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag. Dit alternatief wordt beschreven in overweging 14. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) zal beoordelen of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling erkend te worden of om subsidiaire bescherming te krijgen. De behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Oekraïense onderdanen bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is sinds 28 februari 2022 opgeschort maar tijdens de duur van de asielrelaas zal de verzoekende partij legaal in het Rijk zijn.

Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat. Als de verzoekende partij een vrees voor vervolging heeft dan moet zij zoals hierboven vermeld de juiste procedure gebruiken met name een aanvraag tot internationale bescherming indienen bij de gemachtigde zodat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn onderzoek kan doen.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op acht september tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU,	kamervoorzitter,
K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	J. CAMU